

บรรณานุกรม

หนังสือและบทความในหนังสือ

กาญจนา แก้วเทพ. สือสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ ภาพพิมพ์, 2541.

กิติมา สรสนธิ. ความรู้ทางการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.

คึกฤทธิ์ ปราโมช. ม.ร.ว.. จากสยามรัฐ เล่ม 6. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ก้าวหน้า, 2516.

จินตนา ดำรงค์เดศ. วรรณกรรมเพลงลูกทุ่ง ขันบดรวมเนยมประเพณี ค่านิยม และการดำเนินชีวิตของชาวชนบทไทยที่ป่วยภูในเพลงลูกทุ่งไทยตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่สองจนถึงปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

ชีวรณ วรรณประเสริฐ. สังคมไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญพัฒนา, 2522.

ชัยวัฒน์ เหล่าสีบสกุลไทย. เพลงเพื่อการสอนและการจัดกิจกรรมนันทนาการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งชาติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

ชูศักดิ์ จรูญสวัสดิ์. ระบบเศรษฐกิจและพัฒนาการเศรษฐกิจไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

ณรงค์ เสิงประชา. วิถีไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2544.

เติมศักดิ์ สุวรรณประเทศ. สังคมและวัฒนธรรมไทย. พิษณุโลก: ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครุพัฒน์สังคม, 2521.

ทศนิย์ ทองสว่าง. สังคมไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2537.

นิธิ เกียรติวงศ์. "เพลงลูกทุ่ง ในประวัติศาสตร์วัฒนธรรมไทย." ใน โขน คำราบhaar น้ำเน่า และหนังไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ติชน, 2538.

ผ้าสุก พงษ์เพจิตรา และ คริส เบเคอร์. เศรษฐกิจ การเมืองไทยสมัยกรุงเทพฯ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์โอ เอส พринติ้งเข้าส, 2546.

กิญญา จิตธรรม. คดีชาวบ้านอันดับ 1 เพลงชาวบ้าน. สงขลา: โรงพิมพ์สงขลา, 2516.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชาติราช. หลักและทฤษฎีการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชาติราช, 2529.

เมตตา กฤตวิทย์ และ อริณันท์ อนวัชศิริวงศ์. “ภาพของผู้หญิงไทยในเพลง.” ใน ภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสื่อมวลชน. รวมรวมและจัดพิมพ์โดย กาญจนा แก้วเทพ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

รัชนีกร เศรษฐรัตน์. สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พิมเนศ, 2523.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทศน, 2529.

ศิริชัย ศิริกายะ และ กาญจนा. แก้วเทพ. ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

สมควร กวียะ. “มนูษย์เมือง และเครื่องเมือง: ปัญหาเทคโนโลยีการสื่อสาร.” ใน บทบาทของสื่อมวลชนเพื่อการพัฒนาชุมชนในทศวรรษหน้า. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. กีฬาทวาระเพลงลูกทุ่งไทยภาค 2. กรุงเทพมหานคร: บริษัทอมรินทร์ พринติ้ง กรีฟ จำกัด, 2534.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. วิทยากรกับการปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2528.

ฉุจิต์ วงศ์เทศ. “เพลงลูกทุ่ง.” ใน ไทยลูกทุ่ง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติชน, 2538.

สุชาติ สมประยูร และคณะ. สุนศึกษาภาคปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุขภาพใจ,
2542.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม: ครอบครัว: ศาสนา: ประเพณี.
กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2543.

สุวालี ชูเกียรติ. นิตยสารสุขภาพไทย 1. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ประชุมช่าง จำกัด, 2544.

อานันท์ อาภาภิรม. มนุษย์กับสังคม: สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
บำรุงนฤกุลกิจ, 2515.

อินทิรา ปัทมินทร, สร้างสรรค์อารมณ์ เสริมสร้างชีวิต. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ข่าวฟ่าง,
2536.

อุทุมพร (ทองอุ่น) งามวนาน, การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ เล่ม 4. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

บทความ

เปรม ติณสูลานนท์. "ป้าสุกดาพิเศษ เรื่อง จริยธรรมการบริหารภาครัฐ ผู้บริการจะต้องไม่ลุกแก่
อำนาจ." มติชน (10 กุมภาพันธ์ 2548):2.

สมพันธ์ พักถุง. "เพลงลูกทุ่งยุคเก่า-ยุคใหม่." ลูกทุ่งดอทคอม (1-16 กุมภาพันธ์ 2548):4.

เดศชาย คงยุทธ. "ลูกทุ่งตัดขาด สังคม." มติชน (12 กันยายน 2547):22.

เอกสารอื่น ๆ

ขาว ฝ่ายเทศ. "การสื่อสารทางการเมืองในเพลงไทยลูกทุ่ง พ.ศ. 2507-2547." วิทยานิพนธ์
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2548.

อกกจ ราชบุรี. "ประวัติศาสตร์ธุรกิจเพลงลูกทุ่งไทย พ.ศ. 2507-2535." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.

นันดา วีรวิทยานุกูล. “การวิเคราะห์ภาพของผู้หลงที่ปรากฏในเนื้อหาของเพลงลูกทุ่ง ระหว่างปี พ.ศ. 2525-2540.” วิทยานิพนธ์มหบันฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

บุปผา เมฆศรีทองคำ. “ศึกษาบทบาทของเพลงลูกทุ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิต : วิเคราะห์ เนื้อหาของเพลงลูกทุ่งในช่วงปี พ.ศ. 2532-2533.” วิทยานิพนธ์มหบันฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

พยอง ศุภชัย. “เรื่องราวเกี่ยวกับเพลงลูกทุ่ง.” การประชุมวิชาการและสัมมนาเรื่องเส้นทางเพลงลูกทุ่งไทย ณ หอประชุมเล็ก ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย, 2533.

ภัทยา ภักดีบุรี. “การศึกษาวรรณกรรมเพลงของไพบูลย์ บุตรชั้น.” วิทยานิพนธ์มหบันฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2535.

ลักษณา สุขสุวรรณ. “วรรณกรรมเพลงลูกทุ่ง.” วิทยานิพนธ์มหบันฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2521.

ศรีปาน รัตติกาลคลากอร. “บทบาทของสื่อพื้นบ้านในวัฒนธรรมอยุ่ในอาเภอพระประแดง.” วิทยานิพนธ์มหบันฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

สมควร กวียะ. “สภาพสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ในประเทศไทยประเภทสื่อบุคคลและสื่อประเพณี.” การสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง สื่อประเพณี: ยุทธวิธีในการพัฒนาชนบท คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

สรินทร. สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. “ลูกทุ่งกับเพลงไทย.” การประชุมวิชาการและสัมมนาเรื่อง เส้นทางเพลงลูกทุ่งไทย ณ หอประชุมเล็ก ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย, 2533.

สุจิตต์ วงศ์เทศ. “การอภิปรายเรื่อง เพลงลูกทุ่ง : ภาพสะท้อนสังคมไทย.” เส้นทางเพลงลูกทุ่งไทย. เอกสารสัมมนา สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ 25-26 มิถุนายน 2533.

สุรพล วิรุพรักษ์. "สภาพสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ในประเทศไทยประเภทสื่อบุคคลและสื่อปะเพณี." โครงการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง สื่อปะเพณี: ยุทธวิธีในการพัฒนาชนบท คณะกรรมการศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

Books

Berelson, Bernard. Content Analysis in Communication Research. New York: Hafnar Press, 1952.

Kobkul Phutharaporn. "Country Folk Songs and Thai Society." In Traditional and Changing Thai World View. Edited by Amara Pongsapich. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House, 1998.

Krippendorff, Klaus. Content Analysis : An Introduction to Its Methodology. London: Sage, 1980.